

Het laatste oordeel over de Hedwige is vooral symbolisch

Raad van State zegt vandaag wellicht voor het laatst iets over dé polder

VANUIT DE LUCHT IS TE ZIEN DAT DE NIEUW GEGRAVEN KREKEN IN DE PROSPERPOLDER AL VOL GROND- EN REGENWATER STAAN. HET SMALLE RESTANT VAN DE DIJK RECHTSBOVEN WORDT DE KOMENDE DAGEN VERDER WEGGEGRAVEN. FRANK PETERS

Terwijl de graafmachines het laatste stukje dijk weggraven dat de Hedwige- en Prosperpolder nog van de Schelde scheidt, wordt in Den Haag het laatste oordeel geveld over het omstreden natuurproject.

ROLF BOSBOOM

Rolf Bosboom en Theo Giele

Emmadorp

De Raad van State doet vandaag uitspraak in de zaak die Gery De Cloedt, de voormalige eigenaar van de Hedwigepolder, heeft aangespannen. Het is, waarschijnlijk, de slotakte in de jarenlange strijd van de Vlaming om te voorkomen dat zijn polder onder water wordt gezet.

De Cloedt heeft de uitspraak van de Raad van State uit 2014 opnieuw ter discussie gesteld. Toen verklaarde het hoogste rechtsorgaan de bezwaren tegen ontpolderen ongegrond. Daarna werd De Cloedt met succes onteigend. De naastgelegen Prosperpolder, de Vlaamse 'helft' van het gezamenlijke project, was toen al ontmanteld en lag te wachten op het water. Door Haagse politieke besluiteloosheid en juridische procedures duurde het nog jaren voordat het werk aan de Nederlandse kant, de Hedwigepolder, kon beginnen.

PFAS-schandaal

Dat De Cloedt opnieuw naar de rechter is gestapt, is vanwege het PFAS-schandaal dat anderhalf jaar geleden naar buiten kwam. Die affaire was voor hem aanleiding om de zaak opnieuw aan de rechter voor te leggen. De Cloedt vindt het onbegrijpelijk dat met PFAS vervuild Westerscheldewater de polder in mag stromen, terwijl ontpoldering juist is bedoeld om nieuwe natuur te creëren.

De volksgezondheid wordt bedreigd, stelt hij. Volgens hem wisten ingewijden in 2014 al van de PFAS-vervuiling, maar hebben dat toen verzwegen. Als de Raad van State daarvan destijds op de hoogte was geweest, was er mogelijk een ander besluit genomen.

De Cloedt kan hooguit achteraf gelijk krijgen, want hoe de uitspraak vandaag ook uitvalt, zijn oude polder krijgt hij er niet mee terug. Daarvoor is de ontpoldering al te ver gevorderd. In juni bepaalde de Raad van State in een spoedprocedure dat het werk niet hoeft te worden stilgelegd. Er is immers geen weg terug. Hetzelfde argument gaf afgelopen vrijdag in een ander kort geding de doorslag. De rechter in Middelburg gaf geen gehoor aan het verzoek van de gemeente Hulst om het werk te staken. Daardoor zou het risico op een ongecontroleerde overstroming in de winter ontstaan.

De vroegere eigenaar zelf beseft dat het gaat om een achterhoedegevecht, zo bleek vorige maand tijdens de zitting in Den Haag. Voor De Cloedt is de zaak dan ook vooral een principekwestie. „Ik ben gekomen om te zien of ik om de goede redenen ben onteigend“, zei hij na afloop. „Ik denk dat ik gelijk heb, maar ook dat ik nooit gelijk zal krijgen.“

Springtij

Eind volgende week is het spring-tij. Onvoorziene omstandigheden daargelaten is dat het moment dat de Schelde definitief toegang krijgt tot de polder. Vanuit de lucht is te zien dat de nieuw gegraven krekken vol water staan, maar dat is volgens de provincie Zeeland en De Vlaamse Waterweg grond- en regenwater, nog geen water uit de Schelde.
